

Σχόλια. Τί μράσεις.] Μισθῶ καὶ τοῖς με-
θωδική. ἡς αἱ μῆνες ἐκπέμπουσιν εἰσὶ μήναις μισθῶν

Ων σιδηρεῖς τὸν αὐτὸν,
Οἵτις περιβαλλόν τὴν πόλεις τὸν ἀντίκειον
Απασι μέλεις εἴς λέγει τὰ ναυπία.
Ημ. Αὐτὸν γένει τὸ φράγμα.
Εἴσαντες ἐπειδήπερ
Αὐτὸς αὔρει λέγειν.

Σχόλια. Σιδηροῦς αὐτὸν.] Σερρὸς αὐτὸν καὶ αὐτέραμνος.

BΙΣΕΤΟΣ. Δικαιόπολις ἐκ τῆς Εὐερπίδου οἰ-
νίας ἐπαναχωρίζεις μακρῷ, καὶ τῇ τερψίσει ὑπὲρ τῆς τρύ-
λαικοδαιμονίαν διπλογίας χειρίται, καὶ τὰ μακάν αἰ-

D. **M**ή μοι φθονήσῃτο αὐτὸς οἱ θεωρίδαι,
Εἰ πάρχεις αὖτε πεπεισθεὶς ἐν Αθηναίοις
λέγειν

Μέλλω τελεῖ τῆς πόλεως, ξυγωδίαν ποιῶν.
Τὸ γέδεικανον οἴδει καὶ βενιαδία.
Εἶναί λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
Οὐ γάρ με καὶ νῦν διφεύλατει Κλέων, ὅτι
Ξέρων παρέντων, τὰ πόλιν κακῶς λέγω.
Αὐτοί γέδεικαν, οὐπὶ Διονάριῳ τὸν ἄγρον.
Κούπω ξένοις πάρεστιν. γέτε γέδει
Ηκουοντες εἰς τὸν πόλεων οἱ Ξύμαχοι.
Αλλ' ἐσμέντοις αὐτοῖς νῦν γε τελεπτοισμένοις.
Τοὺς γέδεικοις ἀχρει τοῦτον ἀσῶν λέγω.
Εἶναί γέ μιστὸν μὲν Διονέδαιμονίους σφόδρα.
Καῦτος ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταμάρῳ θεός,
Σείσας, ἀπαντον ἐμβάλοι τὰς οἰνίας.
Κάρμοι γάρ δέντον ἀμπέλια πεκομένα.
Απάρ φίλοι γέδειοι παρέντες εἰς λόγω,
Τι ταῦτα τούτες λάκωνας αἰτιώμεδα.
Ημέρης γάρ αὐτὸς, οὐχὶ τὰ πόλιν λέ-
γω,
Μέμνοντες τούτος ὅτε οὐχὶ τὰ πόλιν λέ-
γω,
Αλλ' αὐτὸς εἰα μοχθητεῖ περιπομένα
Απιμα. καὶ περιπομα. καὶ περιπόξενα,
Εουκοφαντεῖ Μεγαρέων τὰ χλανίσια.
Κείπου σίκυον εἶδεν, οὐ λαζάριον,

Σχόλια. Μή μοι φθονήσῃτο αὐτὸς.] ἐκ Τηλέφου
Εὐερπίδε. μή μοι φθονήσῃτο αὐτὸς Ελλήνων ἄντοι, εἰ
πλωχὸς ἀν τέτληκεν ἐν ἐσθλοῖσι λέγειν. Τρυγωδίαν
ποιῶν] παμφαίνειν. ἥτοι σῆμα τρύγαντα πεπαθλον λαμπάντι.
τετέστενόν οἶνον. γέδει τὸ μὴ ὄντων φροσωπείων τὰ
ἀρχικά, τευχὶ καίεθαι τὰς ὄψεις. Οὐ γάρ με καὶ νῦν.]
ώς ἐκ τοῦ ποιητοῦ το. φροσείρται γέτε ταῦτα. Ξένων
περόντων.] γέδει τὸ ἐν τοῖς Βαεύλωνιοις πωλῶν περόν-
των ξένων, εἴρικέναι γέδει πολλῶν τὸν Αεισφάντεων. διὸ γέ
κατηγορίην ἔστω τὸ Κλέωνος. Αὐτοί γέδεικαν.] γέδει μόνοι
Αθηναίοι κάστεν τοῦτον συμμάχων γένειν. κειμόνων γέ
λοιπότεν οὗτοις, εἰς τὰ Διονάρια καθίκετο δράμα. εἰς τὰ
διονύσια ἐτέλεστο Αθηναίοις κομίζειν τὰς πόλεις τοὺς
φίρους, ὡς Εὐπολίς φυσι τὸν Πόλεστιν. Οὐπὶ Διονάριῳ τὸ
αἰγάν.] διῆρη διονύσιων αἴγαν ἐτελέστο διῆρη τὸν Πόλεστιν
φρῶτον ξεφορεῖν ἀστεῖον. ὅτε οἱ φόροι Αθηναίοις ἐφέροντο.

A δοχειῶν, ἢ δὲ μίσον διστοχος ἵαμενη τοίμετος ακα-
τάλητος.

Impudentem virum:

Qui ciuitati cervicem præbes tuam:

Vnuſq; uis contradicere nunc omnibus,

SE. Homo hic non pauet periculum:

Mitte nunc loqui, quando

Ipse met sic cupit.

Eīs λέγειν τὰ ναυπία.] λείπει τὸ ἀν. ἢ οὐτεών.

τιαν τὴν Περιπλέους ἢδη Θεαόντος αὐθαδεῖα, καὶ
φιλονικία, καὶ τὴν τοῦ Μεγαρέων δύσυχία, καὶ κα-
κοπαθείᾳ ἀνάπτει.

D. **N**ε inuidetatis mibi spectatores opium;
Quod mendicus cum sim, apud Aike-
nienium

Populum dicturus, de statu Reipublicæ
Trygædiam facio. Nam iustum quid sicut
Eifas homini nouit etiam Trygædia,
Ego quidem grana dicam, sed iusta hic το-
men:

Neque enim Cleo me iam calumniabitur:
Quod peregrinus presentibus male ego loquar

Dε ciuitate, nam nos sumus: & Libero
Ludus agitur: nulli adsunt peregrini: neque
Tributa ueniant, neque socij huc ex urbibus.
Sed nos sumus, & quidem purgari ab exteris.
Quoniam incolas palearum similes iudico.

Igitur ego Lacedæmonios odi admodum:
Atque viuam Neptunus, qui in Tanaro Deus
Terram quatit, domos subuertat omnium,
Nam dudum etiam mihi excise sunt vineæ:

E Sed (quoniam amici estis, qui hic estis, & boni)
Cur quoquo de his accusamus Lacedæmonas:
De nostra ciuitate non loquor viri.
Mementote hoc, quod de ciuitate non loquar:
Sed homunciones peccati, nota improbae,
Inglorij, male signari atque ignobiles,
Falsò accusauerunt penulas Megarensium:
Et sicubi videbant cucumerem, porculum,

F Τελεύτηρον ἐν αὐτοῖς ὁ δέππα Διονάριῳ λεγόμενος. ὅτε ξένοι
ἢ παρῆσαν Αθηναῖοι. κειμάν γέδειπον λέων. Περιεπλι-
σμένοις.] δέξαντες αὐτολλαγμόντοις καθαροῖς αἵσοι. πο-
είνας πλιαστεῖσθαι, τοιριθάς δέλλο τι λεπτίζειν κα-
θαροποιεῖν. ἐνθει τὸ πιστόν. Οὐπὶ Ταμάρῳ] θεός δέ
αὐτῷ τοῦτον λακεδαιμονίων. Ταμάρον γάρ εἴσι τὸ λακωνι-
κῆς αὐτοτήτου. ἐν φόρμοιο λέων καθάγοντες αἵδε. ἐνταῦ-
θα γένειν Ποσειδῶνος ιερὸν Ασφαλέτα. τὸ γέτεν, εἰ-
πειοῦ τὰς Εἴλωτας ικέτες καθεδέντες ἐν τῷ ιερῷ τοῦ
Ποσειδῶνος τὸ Ταμαρέε, αἵδεν δειλατες αὐτοῖς λακε-
δαιμονίοις. δέξαντο εἰσόπεντες εἰναγεῖσθαι. Παρακενομέ-
να] μιδὲν εἰτείες ἔχονται. δέππα μεταφορᾶς τοῦ αἵδοκίμου
νομομάτων, ἀπερ τοῦτο πα λέγεται καὶ περιπομέ-
να. Ειναὶ γένεισται λέγειν περιφερακτες τὰς περι-
κόποιτες. δέππαντοι τοῦ Αθηναίοις περιφερακτος ρήτωρο
Μεγαρίων τὰ χλανίσια.] οἵοις δέξανται αὐτες πα-